

Výběrový zájezd 2010

Ve dnech 2. až 8. 5. 2010 se uskutečnil na naší škole již již 16. výběrový zájezd. Po všech jiných překrásných končinách vedla naše cesta tentokrát do rovin Dánska a skalín jižního Švédska, na které se všichni účastníci velmi těšili. Shromáždili jsme se v daný nedělní čas před naší školou, abychom doprovázeni deštěm, naším milým panem průvodcem, bývalým profesorem naší školy panem Mgr. Přemyslem Siřínkem a náčelníkem celého zájezdu, ředitelem našeho gymnázia Vlastimilem Volfem, kolem půlnoci přešli hranice naší vlasti s Německem.

K ránu se před námi již rozprostřela nádherná Dánská rovina se svými všudypřítomnými větrnými elektrárnami, útesy, rašeliništi a hlavně malebnými městy a městečky. Jako první z nich jsme navštívili

bývalé královské město Ribe, které nám uchvátilo jak svými cihlovými domečky tvořícími rozkošné uličky, které nás neopustily ani v dalších městech a nádhernou katedrálou, tak i ostrovem, kde stál nejstarší Dánský hrad a kde nyní stojí valkýrská socha královny Markéty. Toto nejstarší město Dánska nás potěšilo také množstvím cukráren, které se brzy musely potýkat s naší angličtinou. Následoval průjezd okolím přístavu Esbjerg, kde jsme měli krásný výhled na mamutí bílé sochy vyhlížející vracející se námořníky. Na pobřeží Blevendu studenti

pořizovali nádherné fotografie majáku a moře s elektrárnami což bylo pro mnohé vítanou změnou prostředí na přírodní. Vítaná byla i

„terénní přednáška“ pana Siřínka o vzniku zdejších bílých písečných dun, mezi kterými se skrývaly malé domečky z rákosu a dřeva. Poté jsme se měli vydat na „nejvyšší kopec“ Dánska, ale vytrvalé špatné počasí nám to nedovolilo.

Druhého dne jsme navštívili městečko Odense, kde se v malém domečku vedle královské hospody, produkující i dnes 300 sudů piva ročně, narodil spisovatel Hans Christian Andersen. Pak nás čekal úžasný zážitek. Za předčítání Vikingských legend se před námi rozprostřel 18 km dlouhý a 200 m vysoký had z legend. Most spojujícího Dánskou pevninu s ostrovem, ozbrojený svými

elektrárnami. Výšiny mostu a ceny mýtného, které nechce znevýhodnit převozníky, brzy vystřídala rovina samé metropole státu.

Kodaň. Otevřela se před námi se svými secesními neomítnutými domy, přístavem a cyklostezkami, ale také vše zakrývajícími reklamami. Vzhlíželi jsme k atrakcím nejstaršího lunaparku Tivoli a shlíželi na loďky podjíždějící mosty. Když nám z cihel začínal rudnout pohled, konečně jsme dojeli na místo, do kterého obzvláště starší studenti vkládali naděje, pivovar Carlsberg, neboli Tuborg. Uvnitř pivovaru jsme si prohlédli sbírku lahví Tuborg, zapsanou v knize rekordů jako největší sbírku pivních lahví na světě, expozici o historii piva, přísady a zařízení používaná při postupu výroby piva a ve venkovní sbírce soch na nás čekala i kopie Malé mořské víly. Na konci expozice jsme si mohli každý dát zdarma jeden nápoj z Tuborgské výroby, ale jelikož jsme hodní žáci, zůstalo pouze u nealkoholických.

Přesunuli jsme se do historického centra na malé, ale malebné náměstíčko, kde se k našemu překvapení nacházela všechna Dánská ministerstva, národní galerie a královský palác. Snad ve všech

se mišla myšlenka, zda nespátříme její veličenstvo Margrethe II, ale výraz v očích strážce nás poháněl dál, ke krásné kruhové katedrále Frederikskirke, vybudované po vzoru Sixtinské kaple. Majestátní exteriér nezklamal a tak nás i uvnitř vítaly majestátné malby apoštolů a varhanní hudba. Přes ulici se nám naskytla dobrodružná podívaná, když hasiči s vikingskou odhodlaností zachraňovali secesní dům sousedící s Chorvatským velvyslanectvím ze spárů plamenů.

Snad nejvíce se ale srdce všech těšila na symbol Kodaně i Dánska, Malou mořskou vílu smutně hledící na moře. Když jsme nasedali do kryté lodičky, která sotva projela pod nízkými mosty začalo být smutné i nebe a déšť nám pokazil okružní jízdu po přístavu Nyhavn, zakončenou pohledem na kámen, kde nebyla naše vysněná víla, jelikož se nacházela na světové výstavě

EXPO v Šanghaji.

Večer jsme podnikli výlet do Cristianie. Je to autonomní anarchistický stát, kde platí jen základní dánské zákony. Vznikl v 60. letech, kdy 49 ha starých budov určených ke zbourání obsadili hippies a squatteři, kteří budovy po letech soudů zachránili a dodnes v nich žijí „po svém“ částečně ještě v původní myšlence sdílení. Přivítala nás cedule „Již nejste v EU“ a nepořádek. Ale také krásná grafitti na stěnách typických domků, svobodně svérázná výzdoba ulic, vůně konopí, reagge, metal a šaty se šperky domácí výroby. V Christianii se také vyrábí kvalitní kola, která jsou jediným jejím obchodním artiklem. A i když Svoboda i sdílení na tomto místě upadá, je to stále místo naplněné pozitivitou a svobodou.

Další ze sychravých dní začal vikingskou pohádkou a vyprávěním o Dánské literární postavě Hamletovi. Směřovali jsme totiž na jeho hrad, Kronborg, kde nás vítaly labutě a renesanční vzhled stavby. Na nádvoří zámku jsme udělali pamětní společné foto a po projití okolí zámku a pobřeží jsme již zamířili do Švédska. Oproti Dánsku to byl ohromný skok. Skály, kopce, hory, dřevěné stavby a přírodní park Kullagaden. Tam jsme byli poučeni o starověké astronomii ale hlavně, ve dřevěné

boudě sloužící jako expozice o zdejší fauně a flóře, o vztahu Švédů k jejich přírodě. Co si vezmou, to vrátí a berou si jen tolik, co si mohou dovolit. A v zamyšlení nad vlastní neekologičností které nám tato přednáška způsobila, jsme se ubírali cestou necestou po skalách a útesech, na kterých se mnoho studentů vyžilo po své divoké stránce ve skocích z kamenů a na kameny. Švédská příroda všem učarovala a tak nás zklamalo, že jsme se vraceli přes golfové hřiště. Ale někomu spravil radost aspoň nalezený míček. Po čtvrtém zabloudění po svérázném severském značení jsme se nakonec i ubytovali a mohli se těšit na vikingské muzeum, které nás druhý den čekalo.

Bylo skanzenového typu a tak jsme si vyzkoušeli i některé vikingské oděvy a zbraně. Průjezd krajem Skåne jsme zakončili ve městě Malmö, kde nás provedla bývalá studentka naší školy, která se svými zrzavými kadeřemi ještě dotvářela dojem, že jsme ve Skandinávii. Malmö je 3. největší Švédské město, ve kterém se střídá historie s parky a hypermoderní periferií. Celé město bylo založeno již ve 13. století a jedním z jeho historických center je okolí cihlového hradu Malmöhus, nyní muzea, ve kterém se nachází rybí trh a staré koleje, které nás dovedly do historického muzea, kde jsme si prohlédli například válečnou ponorku. Přes mýtické parky a psí pláž jsme došli k budově Turning Torso, měřící 190 m na výšku. Prý měla být ještě vyšší, ale celá moderní, luxusní periferie je na navezeném podloží na moři a budova by byla nestabilní. Ve druhém centru města jsme měli vítaný rozchod a prohlídku. Například jsme byli upozorněni na Českou restauraci, sklopné mosty, secesní budovu nádraží, nebo kostel sv. Petra ze 14. století.

Celý den jsme zakončili přejezdem přes Öresund, který se uskutečnil z 2/3 na mostě a z 1/3 tunelem. Most měří 16km a projíždí zde kromě vlaků asi 20 000 aut denně. Z Malmö do Kodaně jsme

se tak díky tomuto zázraku techniky dostali za „pouhých“ 35 min plných strachu, „jestli nás to unese“. Večer jsme měli rozchod po zářící Kodani, který někteří využili na nákupy, někteří na návštěvu lunaparku a někteří na bezcílné bloumání nádherným zářícím světem barev, historie, secese, cihel, reklam a dobrých lidí.

Poslední den naší výpravy, pátek, jsme započali v Roskilde, městě, kde v cihlové katedrále sv. Lukáše odpočívají králové Dánští. Prohlídka katedrály je výpravou po umění od 15. století po přítomnost, jelikož umělecké

zpracování náhrobků od prostých, přes barokně majestátné, až po nejnovější, strohé a moderní nutí k zamyšlení a průzkumu. Rakve leží volně položené na povrchu a tak může člověk i dnes pobýt s Dánskými králi a královnami a sdílet s nimi atmosféru této krásné země. I muzeum pěti vikingských lodí nalezených ve zdejší zátocce budilo při pohledu na zčernalé kostry vraků hrůzu, ale bylo velmi zajímavé zjišťovat, jak lze z vraků vyčíst jejich původ a určení. Další sakrální stavba kterou jsme navštívili byl kostel na ostrově Mont, který byl vyzdoben kresbami, které připomínaly výtvar malého

dítěte. Byla v nich však nepopiratelná zručná krása. Na ostrově jsme navštívili i křídové útesy, dosahující výšky až 100 m, kde jsme chtěli pátrat po trilobitech, avšak vysoké vlnobítí a déšť nám v tom k zármutku všech zabránili.

A tak jsme se vydali na cestu zpět domů. Zajímavý na ní byl hlavně silně se houpající trajekt Gedeser – Rostock. A tak v sobotu brzy dopoledne skončilo naše deštivé, pestré putování rovinatým krajem cihel, dobrých lidí, švédských stolů, moře a přírodní harmonie. Všichni zúčastnění byli nadšení a budou jistě ještě dlouho s radostí vzpomínat na společné chvíle prožité v zemi plavovlasých vikingů.

Autor článku: Barbora Winterové 6.O

